

# ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਪਣਵਾਂ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ: ਅੱਜ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ

Jeff Pippenger  
2024-03-24

ਅਸੀਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੇਲੋਜ਼ੋਰ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਹੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਲੋਜ਼ੋਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਪੁਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "chazon," ਅਰਥਾਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ "thing" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਲੇਵੀਵਸ ਛੱਬੀ ਦੇ "seven times" ਹਨ, ਜੋ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਬੇਲੋਜ਼ੋਰ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ "vision" ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦਾ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਚਲਵੱਲਾਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਵੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਚਲਵੱਲਾਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਚਲਵੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਚਲਵੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਣ ਲਈ ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਸਮਾਂਤਰ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਸਮਝਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਪੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਜਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:11-13.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਲਿਖ: ਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬਚਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਐਸਾ ਨਾ ਕਰ: ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ: ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:9, 10.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਪੈਗਾਨੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ "ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ" "ਹਟਾਈ ਗਈ," ਸੰਨ 508 ਸੀ। ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ "ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ" ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਹੀ ਸਨ।

"ਤਦ ਮੈਂ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰੰਤੂ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਏ।" Review and Herald, November 1, 1850.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਸੀ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ 508 ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲਤੇਸ਼ਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ 508 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਇਆ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਮਰਥਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ 1776 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਲਤੇਸ਼ਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ " 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ... ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ।" ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ Ellen White ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚੌਥੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਦੀ ਵੀ, ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 508 ਵਿੱਚ।

508 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 1843 ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ 1843 ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵੱਲ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਪੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।" ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ "naga" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਛੁਹਣਾ" ਜਾਂ "ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ।" ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ, "ਪੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ" 1843 ਨੂੰ ਛੁਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜੋ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ ਦਰਸ਼ਨ" ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ "ਬੇਲੇਗਾ"। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਇਸ ਗਲਤ ਪਹਿਚਾਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1844 ਲਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਵਰ੍ਹਾ 1843 ਬਿਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ 1844 ਨੂੰ "ਛੁਹਦਾ" ਹੈ ਜਾਂ "ਪਹੁੰਚਦਾ" ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ Belteshazzar ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਵੀਂ

ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ Belteshazzar ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਪਛਾਣਣਗੇ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਤੇ, Daniel “ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਮੋਹਰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।” Sermons and Talks, volume 1, 225, 226.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲਤੇਸ਼ਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਤਪਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ।” Manuscript Releases, volume 6, 108.

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬੇਲਤੇਸ਼ਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਅੰਤਿਮ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ... ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ—ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨੇੜਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।” The Faith I Live By, 345.

ਪੂਰਬਲੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਵਾਂਗ ਮੁਰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋਈ ਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ।

“ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” Selected Messages, book 1, 121.

ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖੋਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ।” Testimonies to Ministers, 113.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲਤੇਸ਼ਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਜੋ ਬੇਲਤੇਸ਼ਜ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ “ਗੱਲ” ਅਤੇ “ਦਰਸ਼ਨ” ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ chazon ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ mareh ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਹੋਂਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਧ ਨਿਕਟਤਾ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਲ ਅਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਥਾਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੋ। ਉਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਕਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਓ। ਰਾਜਨੀਤਿਗਿਆਨੀਆਂ, ਸਭਾਵਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਵਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ...”

“ਉਹ ਜੋਤਿ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਨੇ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕੇਲ, ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ, ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ।”

“ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।”

“ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਦਈਏ। ਅਸੀਂ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ,’ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ: ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।’ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜਾਗਰਣ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।”

“ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭੇਦ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ‘ਪਰਕਾਸ਼’ ਨਾਮ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਕਥਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ‘ਪਰਕਾਸ਼’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੰਬੋਧਤ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਪਰਦਾ ਹਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ। ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ—ਲਾਪਰਵਾਹ, ਅਦਬਗੀਣ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਤਾਵਲੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਆਦਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਭੈ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ...”

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਬਚਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਭੁੱਖ-ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

“ਜੇ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਮਸਤਿਸਕ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ, ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਝੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ

ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਝਲਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਹਿਰਦਾ ਅਤੇ ਮਨ ਉਸ ਚਰਿਤਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਧੰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਨਾਮ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਦੁਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਖੋਜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ‘ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।”

“ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ—ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਘਣਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

“ਅਕਾਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਸੰਬੰਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਪੁੱਛਿਆ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ?”

“ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੜਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹੀ, ਜਦ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਅਨੰਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ; ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਕਿ ‘ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ,’ ‘ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।’ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ! ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਬੰਧੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

“ਕੀ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਓ।” Testimonies to Ministers, 112–115.